Garip Bir Beyin Anatomisi ve Son Derece Tehlikeli Bir Kalp Grafiği

Besmele, hamd ve salat-u selamdan sonra…

Nihayet becerdiler; muharebeyi kazandılar. İtiraf etmeliyiz ki harbi kaybettik. Küfür cephesi karşısında kedinin önündeki fare yahut kurdun iki ayağı arasındaki kuzu gibi duran Müslümanların halinden söz ediyorum. Hayır, kan deryası haline getirilen, şu medeni yamyamların, Ehl-i Salib'in, Siyonistler ile bil cümle inkârcıların ve bu insafsız avcılara av köpekliği yapan İran Şiilerinin İslam dünyasındaki toplu imha muharebelerinden bahsetmiyorum. Aksine bedenen ve ruhen bunlar tarafından beslendiklerinden zalimliklerine asla ses çıkarmadığı gibi katliamlarına zemin hazırlayan kafa yapısına dikkat çekmek istiyorum. Âlem-i İslam'ın evladının -çok küçük bir miktarı hesaba katılmazsa- tamamını devşirip beyinsiz hale getirmelerine işaret etmek istiyorum. Ağzının ne dediğini kulağı duymayan cahil, edepsiz ve şarlatan bir nesil yetiştirmeye -ne yazık ki- muvaffak oldular. Artık meydanda elinden bırakmadığı sağlam ve hassas ilim ve mantık terazisi bulunan ne âlim ne de münevver neredeyse kalmadı.

Ortalık bir türlü ilim ve tefekkür adamı olmayı beceremeyen hatta daha da kötüsü buna niyeti bile bulunmayan, hatta buna karşı ve düşman olan ***zırcahil bilim adamları*** ile ***kapkaranlık aydınlar***a kaldı. Bunlar bilhassa günümüzde beyinlerini ve yüreklerini iyiden iyiye modern künkler ile küfür kanalizasyonlarına bağladılar. Oralardan beslenen, artık beyin ve yüreklerinden yüzlerine ve diğer zahir uzuvlarına da akan kir ve kirlilikleriyle kir heykeli halini alan, hatta pis olmaları çok gerilerde kalıp pislik keyfiyetine inkılap eden bir güruhla karşı karşıyayız. Yaptıkları saçmalıkların ve işledikleri soytarılıkların misalleri sayılamayacak kadar çok ise de biz sadece bir tanesi üzerinde duracağız:

İşittiğime göre kimilerince bazı ***gavs*** veya ***kutup*** diye isimlendirilen ve sebepler dairesinde insanlara yardımlarının olduğuna, Allah'ın, sadece, yardımlarına onları sebep kıldığına inanılan tarikat şeyhlerine sesleniyorlar ve onlara ***neredesiniz, kırılmakta ve doğranmakta olan ve katliama tabi tutulan ümmetin imdadına neden yetişmiyorsunuz*** manasına gelebilecek sözler sarf ediyorlarmış. Güya Ümmeti düşünüyormuş gibi yapıp bağcıyı dövmeye kalkışıyorlarmış.

Biz bir an safça davranarak bu sözlerin daha çok cahillikten doğan bir alayı taşımadığını varsayalım. Masumane bir şekilde, ***böyle yardımların hiçbir zaman olamayacağı***na inanıldığı için böyle denildiğini farz edelim. İmha edilmekte olan İslam Ümmetine böyle bir dar zamanında ve zaruret halinde neden manen medet ve yardım edilmediğinin sorulduğunu düşünelim. Bunun, aslında olamayacağı için olamadığına ve yapılamayacağından dolayı yapılmadığına inanılması yüzünden bu sözlerin sarf edildiğine inanmış olalım. Aksi halde, işin içinde büyük bir hainliğin bulunması lazım geleceğinin dile getirildiğini kabul ve teslim edelim. Hâsılı, tecahül-i arif yahut hüsn-i ta'lîl yapalım.

Meseleyi önce mantık ve muhakeme yanıyla ele alalım; kâfi aklı ve

muhakemesi olmayanların naklî delilleri asla anlayamayacağından onlardan hiç söz etmeyelim. **Gavs** ve **kutup** vasfı verilen bazı şeyhlerin ve velilerin aklen ve dinen birilerine maddi yahut manevi yardım edip edemeyeceklerini bir an için bir kenara bırakalım ve bu baylara soralım:

– "***Siz, Allah Teâlâ'nın varlığına inanıyor musunuz, inanmıyor musunuz?***" Siz,

– "***İnanmıyoruz***" derseniz, size,

– "***Öyleyse sizinle evvela bu yardım meselesi değil, Allah'ın var olup olmadığı üzerinde konuşulur***" denir. Siz,

– "***Allah Teâlâ vardır ve ona inanıyoruz***" derseniz, size,

– "***Var olduğuna inandığınız Allah darda ve zorda kalan kullarına yardım eder mi, etmez mi? Yahut edebilir mi, edemez mi?***" diye sorulur. Siz,

– "***Hiçbir zaman etmez***" yahut "***Edemez***" derseniz, size,

– "***Sizin ilahınız -âlemlerin yaratıcısı olan Allah değil- merhametsiz veya aciz bir ilahmış; ondan size de başkasına da hiçbir hususta, hiçbir zaman hiçbir hayır gelmez, böyle bir ilah olmaz***" denir. Siz,

– "***Bizim inandığımız Allah, darda ve zorda kalan kullarına yardım edebilir ve eder***" derseniz, size,

– "***Öyleyse bu Allah'ınız, şu telef ve imha edilmekte olan Ümmet'e bunca zulümler karşısında, onca dualara ve yalvarıp yakarmalara rağmen neden yardım etmiyor?***" diye sorulur. Siz,

– "***Elbette vardır bir hikmeti yahut hikmetleri. Hem, Biz, 'Allah Teâlâ yardım eder' dediysek bu 'Her halde ve şartta yardım eder' demek değildir. O, hikmet dairesinde bazen meccanen ve şartsız olarak, bazen belli sebep ve şartların bulunması halinde, bazen de liyakat şartına bağlı olarak yardım eder***" derseniz, size,

– "***Böyle bir şartlı yardıma razı mısınız, değil misiniz?***" diye sorulur, siz,

– "***Razı değiliz, her zaman meccanen yahut şartsız ve sebepsiz yardım etmeli***" derseniz, size,

– "***Bu dediğiniz, ilaha ilahlık etmeye kalkmaktır***; ***ilaha ilahlık edenle işimiz olmaz, cehenneme kadar yolunuz var***" denir. Siz,

– "***Razıyız***" derseniz, size,

– "***Allah'ın dostlarının yardım ve medetinin Allah'tan fazla yahut ondan müstakil veya mutlak yahut da her şartta olacağını iddia edeni mi duydunuz da böyle bir davette ve hitapta bulunuyorsunuz?***" diye sual edilse, siz,

– "***Evet, işittim***" derseniz, size,

– "***Böyle bir şey yok, biz duymadık, kimse de duymadı; bunu söyleyen zalim kâfirlere de söylemedikleri halde onlara böyle bir iftirayı atan yalancı alçaklara da Allah akıl, iman ve ilim versin***" denir. Siz,

– "***Doğrusu biz müstakil olarak ve her hal ve şartta dardakilerin imdadına yetişebilecekleri iddiasını işitmedik. Ancak kimileri tarafından onların 'Zorda olanlara manevi medet ve yardım edebileceklerinin iddia edildiği'ni sadece biz değil herkes işitmiştir***" derseniz, size,

– “***Belli ki sizin ilk ve asıl sıkıntınız, sözü anlayamama, muhakeme ve mantık disiplininden uzak olmanızdır. Buna rağmen yine de adet yerini bulsun diye soralım: Mantık diye bir ilimden haberiniz ve nasibiniz var mı, yok mu?***” diye sorulur. Siz,

– ***“Var”*** veya ***“yok”*** derseniz, size,

(‘**Var**’ dediğiniz takdirde hatırlatma, ‘**yok**’ dediğiniz halde ise öğretme yoluyla),

– ***“Kadıyyeler, külliyye, cüz’iyye ve mühmele olmak üzere üç çeşittir ve mühmeleler cüz’iye kuvvetindedirler. Buna göre külliyye şeklinde ‘Her zaman ve şartta ve mutlaka yardım ederler’ denilmeyip cüz’iyye şeklinde ‘Bazen yardım ederler’ veya ‘her zaman’ veya ‘bazen’ ifadesi bulunmayan yani sadece mühmele şeklinde getirilen ‘yardım ederler’ denildiğini ve bunun da ‘bazen’ demek olduğunu biliyor muydunuz, bilmiyor muydunuz?”*** diye sorulur. Siz,

– “***Bilmiyoruz***” derseniz, size,

– “***O halde neden bilmeden konuşursunuz, bunun bir gevezelik olduğunu bilmez misiniz?***” denilir. Siz,

– “***Bilmeden konuşmak ve gevezelik bizim huyumuzdur ve işimizdir, bundan sonsuz bir zevk alırız, sana ne?***” derseniz, size,

– “***Olabilir, ama bizim gevezelerle işimiz yok, siz yolunuza biz de yolumuza***” denir. Siz,

– “***Biliyoruz***” derseniz, size,

– “***Bunu bildiğiniz halde neden kandırmaca yoluna saparak kendinizi ahlaki sıkıntı çukuruna atıyorsunuz? Yoksa bu yolla ve mantıkla Tevfik Fikret ve benzerlerinin Çanakkale ve Birinci Cihan muharebelerinde Müslümanlara yardım etmediğini düşündüğü Allah’ı suçlaması ve oradan da inkâra saplanması gibi Allah’ı suçlamak ve var olup olmadığı hakkında tereddütler uyandırmak mı istiyorsunuz?***” diye sorulur. Siz,

– “***Hayır, işi saptırmayın. Allah’ı suçlama ve tereddüt uyandırmak gibi bir niyetimiz yok. Sadece ğavs ve kutup denilenlerin hiçbir kimseye hiçbir yardım ve medetleri olmadığına inanıyoruz. Buna rağmen böyle bir asılsız iddiası olanları veya onlara bunu yakıştıranları suçluyoruz***” derseniz, size,

– “***Şeyhlerin ve velilerin yardımlarının ve medetlerinin aklen mümkün ve vaki olup olmayacağını biz sonra kâfi miktarda aklı ve muhakemesi olanlarla konuşuruz. Şimdi, şeyhler ve veliler tarafından darda kalan Müslümanlara yardım ve medetin yapılmamasını, bunların yapılamayacağına delil getirmenizdeki mantığınızın, Suriye ve Irak’ta doğranan Müslümanlara henüz - ya hiçbir şekilde veya kâfi miktarda- yardımı gelmeyen Allah’ı bile mahkûm edeceğini, Allah’ı inkâr edenlerin alayına hedef olacağınızı da mı görmüyorsunuz?***” diye sorulur. Siz,

– “***Biz öyle bir düşüncede değiliz, iltizam etmediğimiz bir fikirle bizi ilzam ediyorsunuz; asıl mantıksızlık budur***” derseniz, size,

– “***Ya girdiğiniz otobanın ucunun nereye çıktığını, nasıl bir materyalist/maddeci inanca dayandığını göremiyor veya bilmiyorsunuz yahut da birilerini kandırmaya çalışıyorsunuz. Bunların her biri de başlı başına birer büyük sıkıntı. Öyle ya, yardım ve medet etmemek her zaman edememenin deliliyse, bu, neden, her hususta olduğu gibi yardım etmek hususunda da***

kullarla kıyaslanamayacak bir gücün sahibi olmasına rağmen henüz yardımı görünmeyen Allah için de bahis mevzuu olmasın? Elbette olur.” denir.

Bu sual ve cevaplarımızdan birilerinin imanlarının bulunup bulunmadığı hakkında tereddüt sahibi olduğumuzu anlayabilecek akli seviyede olanlara diyecek sözümüz yoktur.

Netice:

Biz, kulların tek yardımcılarının Allah olduğuna inanıyoruz. Onun, darda kalan kullarına hikmeti dairesinde dilediği gibi yardım edeceğine dair kavi bir imanımız vardır. Ayrıca bu yardımına -meleklerde olduğu gibi-[1] dileyeceği kulunu değişik mertebelerde vasıta edeceğine dair de inancımız mevcuttur. Hatta kulların birbirinden gördükleri basit dünyevi yardımların bile sadece Allah’tan geldiğine iman ediyoruz. Bunda hiçbir akli ve Şer’î imkânsızlık görmüyoruz. Hatta kullar arasındaki basit ve sıradan maddi yardımların bile kullara ait olduğunu iddia etmenin tevhit inancıyla bağdaşmayacağı fikrindeyiz.

Meselenin ***ürümesini bilmeyen it, sürüye kurt getirir*** yanını bir an bir tarafa koyacak olursak.. Tamam, kulların kullara manevi yollarla maddi yahut manevi yardım yapıp yapamayacaklarını, onlara medet edip edemeyeceklerini akıl ve nakil ölçüleriyle münakaşa edebilirsiniz. Bu iddialar için ileri sürülen aklî ve naklî delillerin doğruluk ve sübutlarının bulup bulunmadığını ve iddia edilen mana için yetip yetmeyeceğini yahut bunları gösterip göstermediğini tartışabilirsiniz. Ayrıca bunların diğer naslarla tezat halinde olup olmadığını da tetkik mevzuu yapabilirsiniz. Ama hangi akıl, hangi dil, hangi mantık, hangi muhakeme ve hangi naklî ilimle ve hangi usul/metot bilgisi müktesebatıyla ve nasıl? Ne diyeceğini, nasıl konuşacağını, sözünün ne demek olduğunu, ifadelerinin ucunun nerelere varabileceğini, salladığı palanın kendini de doğrayıp doğramayacağını hesap edemeyen yahut bilemeyen, hâsılı, doğru dürüst ilim ve tefekkür zabıtası bulunmayan, beyinleri iflas etmiş, beyinlerinin kıvrımları silinmiş, kalplerinin grafikleri her an duracakları tehlikesini haykıran alil cahillerle bilhassa nasları münakaşa etmek de ayrı bir sakatlık; başkaları için bir şey diyemem ama onlara nispetle değmez..

Her zaman dediğim gibi, asıl sıkıntı ve dert, dini bilmemekten evvel, en azından dili, mantığı ve bunların istikametinde bir muhakeme tarzını bilmemek.. Vesselam…

Son sözümüz yine salat-u selam, son duamız da **الحمد لله رب العالمين** dir.

13-12-2016

Ebû Muaz

Hüseyin Avni el-Ôfî

İZMİR

[1] Ali İmran:124-125; Enfâl:9